

[Bo Kristensen]

afslutning i landsretten og skal nu sikkert videre til højesteret.

Jeg er enig med ministeren i, at det ville være et særdeles uheldigt tidspunkt at foreslå denne lov strammet op, navnlig på baggrund af, at det er den første sag, der bliver prøvet ved domstolene. Derfor mener det konservative folkeparti, at vi bør afvente, hvad der sker ved højesteret; det kan give os grundlag for at vurdere, om det er nødvendigt at foretage en opstramning af loven fra 1982.

Tilbage står så nogle andre elementer, som jeg synes er værd at fremhæve vedrørende det frie valg og fagbevægelsen, nemlig spørgsmålet om, hvad man gør over for de personer, som ønsker at være fri for et organisationsforhold og derefter bliver sat ud på et sidespor. Vi har jo f.eks. en brandmand fra København og en vuggestueleder, også fra København, som eksempler på, hvordan man i virkeligheden bliver sat uden for det daglige arbejde, som man oprindeligt var ansat til at udføre. Det finder vi meget beklageligt, og jeg håber, at vi på disse punkter kommer frem til en forståelse, som bevirker, at vi undgår mobning inden for fagbevægelsens rammer. Vi oplever, specielt i København, nogle tendenser til mobning af enkeltpersoner, som har en anden opfattelse, og dér må jeg sige, at loven gerne skulle kunne virke fuldgældigt. Derfor er vi meget tilfredse med, at ministeren vil trække det frem og se på, om det bliver nødvendigt at gennemføre en lovændring eller en lovrevision, når disse sager kommer til behandling.

På det private område må man sige, at der egentlig ikke er de store problemer, efter at vi har fået loven af 1982. Det fungerer rimeligt.

Et spørgsmål, som man kan rejse efter fagbevægelsens eksistens i mange år, er: hvordan ser fremtiden ud for fagbevægelsen? Er det nu også rigtigt at blande det faglige indhold sammen med det partipolitiske? Her tror jeg det kniber med fodslaget mellem fagbevægelsens ledelse og medlemmerne. Det kommer ikke så hurtigt til udtryk, fordi der er syv indirekte valg frem til ledelsen i fagbevægelsen. Så kan man diskutere, om det er demokrati, men der er nok ingen tvivl om, at vi står over for en epoke, hvor fagbevægelsen vil være nødt til at tage forholdene op til revision og se på, hvordan man kan få gennemført et langt mere moderne demokratisk

princip, også for derigennem at sikre, at man får adskilt det partipolitiske fra det fagpolitiske, som vi stadig væk fra det konservative folkeparti mener der skal lægges stor vægt på.

Det konservative folkeparti ønsker stærke fagbevægelser, men ikke med en partipolitisk tilknytning, og det må fagbevægelsen finde ud af. Vi oplever også for øjeblikket, at en lang række medlemmer giver udtryk for det. Vi oplever sågar virksomheder og medarbejdere, der i enighed går over til andre ansættelsesforhold, går fra timelønsområdet og over til funktionærstatus for at komme fri af det partipolitiske tilhørsforhold, hvor man på funktionærområdet har en lang række foreninger, som ikke har et partipolitisk tilhørsforhold. Det kan man måske sige er en bevægelse, som sker på grund af en modernisering i vores samfund, men jeg tror, at det i virkeligheden er for at komme fri af det partipolitiske tilhørsforhold, hvor fagbevægelsen i en årrække har bundet sig meget tæt til socialdemokratiet.

Jeg var også inde på, at en af de ting i det fagretlige system og i fagbevægelsen, som har nogle problemer i sig, er mobningen. Det er medarbejdernes pression over for enkeltpersoner, der ønsker noget andet eller har selvstændige standpunkter i arbejdsforhold. Jeg tror, at også fagbevægelsen selv må erkende, at vi lever i et moderne samfund, hvor diskussioner ikke skal ende i direkte mobning eller pression, men i forståelse for enkeltindividet, også i større grupper.

Det er i den forbindelse værd at gøre opmærksom på, at vores uddannelsessystem lægger mere og mere vægt på samarbejde, gruppearbejde, og fagbevægelsen vil nok efterhånden erkende, at envejskommunikation ikke er det, der skaber de bedst mulige faglige forhold, og dermed vil der blive en lidt anden stilling til det partipolitiske tilhørsforhold på længere sigt.

Det konservative folkeparti lægger vægt på, at der skal være frihed til at bestemme, om man ønsker at være medlem af en organisation, men man skal også have frihed til at nægte at være medlem. Man skal ikke kunne tvinges ind i en fagforening. Det vil vi fortsat følge nøje, og vi er parat til, så såre der er eksempler på, at mennesker bliver afskudiget, fordi de mangler et organisationstilhørsforhold i det faglige system, at føre den